

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40327

Besvarelse af spørgsmål nr. 120 af 19. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 120:

”På baggrund af svar på spørgsmål 72-75 bedes ministeren oplyse, hvem afgør, hvorvidt politiet kan eller vil indlede en efterforskning efter § 114 a og derfor kan bruge retsplejelovens regler om tvangsindgreb, herunder den foreslåede bestemmelse om kendelse ”på person”.

Spørgsmålet skal også ses på baggrund af statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesagers betragtning om, at § 114 a ikke yder tilstrækkelig klarhed, når det gælder mulig overtrædelse af straffeloven?”

Svar:

For en nærmere omtale af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 a henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 37 og 72.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 37, er den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 114 a affattet således, at der i lovteksten henvises til bestemte artikler i de berørte konventioner og protokoller. Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med Straffelovrådets forslag. Straffelovrådet har fundet denne fremgangsmåde lovteknisk mest hensigtsmæssig bl.a. under hensyntagen til, at der med den foreslåede bestemmelse ikke sker en udvidelse af det strafbare område, men alene indføjes sidestrafteammer med angivelse af kriterier for forhøjede strafmaksima i allerede gældende straffebestemmelser.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 72, indebærer indføjelsen af bestemmelsen i § 114 a i straffelovens kapitel 13, at retsplejelovens regler om bl.a. efterforskningsmæssige tvangsindgreb i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 – herunder den foreslåede bestemmelse om kendelse ”på person” i lovforslagets § 2, nr. 4 – fremover også vil omfatte handlinger omhandlet i den foreslåede bestemmelse.

Det fremgår endvidere af den nævnte besvarelse, at det vil være op til de retsanvendende myndigheder – det vil sige i sidste ende domstolene – at tage stilling til, om en handling er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 114 a.

Særligt for så vidt angår spørgsmålet om kompetence til at indlede efterforskning bemærkes, at det fremgår af bestemmelsen i retsplejelovens § 742, stk. 2, at efterforskning iværksættes af politiet, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Det følger heraf, at det vil være politiet, der skal tage stilling til spørgsmål om iværksættelse af efterforskning i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 114 a. Det vil også være politiet, der i den konkrete sag tager stilling til, hvilke eventuelle efterforskningsmæssige tvangsindgreb der skal søges anvendt.

I den forbindelse bemærkes, at det som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 55 er en central opgave for Politiets Efterretningstjeneste at forebygge og efterforske forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsorganer mv., jf. herved straffelovens kapitel 12 og 13.